

Downloaded via the EU tax law app / web

Pagaidu versija

TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta)

2017. gada 16. martā (*)

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis – LES 4. panta 3. punkts – Sestā direktīva – Valsts atbalsts – Maksātnešpajūgu fizisku personu parādu atlaišanas procedūra (esdebitazione) – PVN parādu nepiedzenamība

Lieta C-493/15

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Corte suprema di cassazione* (Augstākā kasācijas tiesa, Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 6. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 21. septembrī, tiesvedībā

Agenzia delle Entrate

pret

Marco Identi.

TIESA (septītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja A. Prehala [*A. Prechal*], tiesneši K. Toadere [*C. Toader*] un E. Jarašņns [*E. Jarašņnas*] (referents),

ģenerālvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ģemot vērā rakstveida procesū,

ģemot vērā atspvrumus, ko sniedza:

- Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palādz *G. De Bellis, avvocato dello Stato*,
- Spānijas valdības vārdā – *M. A. Sampol Pucurull*, pārstāvis,
- Eiropas Komisijas vārdā – *A. Caeiros*, kār *L. Lozano Palacios* un *F. Tomat*, pārstāvji,

ģemot vērā pāc ģenerālvokātes uzklaušāšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt LES 4. panta 3. punktu un Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota

apr??inu b?ze (OV 1977, L 145, 1. lpp.; turpm?k tekst? – “Sest? direkt?va”), 2. un 22. pantu.

2 Šis l?gums ir iesniegts saist?b? ar tiesved?bu starp *Agenzia delle Entrate* (le??mumu dienests, turpm?k tekst? – “nodok?u iest?de”) un *Marco Identi* par aplikšanu ar pievienot?s v?rt?bas nodokli (PVN) un re?ion?lo nodokli, ko piem?ro ražošanai, par 2003. finanšu gadu.

Atbilstoš?s ties?bu normas

Savien?bas ties?bas

PVN direkt?va

3 Saska?? ar Sest?s direkt?vas 2. pantu PVN ir j?maks? par pre?u pieg?di un pakalpojumu sniegšanu, ko par atl?dz?bu attiec?g?s valsts teritorij? veicis nodok?u maks?t?js, kas k? t?ds r?kojas, k? ar? par pre?u ievešanu.

4 Sest?s direkt?vas 22. pant? ir paredz?ts:

“[..]

4. Katrs nodok?a maks?t?js iesniedz nodok?u deklar?ciju noteikt? laik?, kurš j?nosaka katrai dal?bvalstij [..]

[..]

5. Visi nodok?a maks?t?ji, iesniedzot nodok?u deklar?cijas, samaks? [PVN] t?ro summu. Tom?r dal?bvalstis var noteikt citu š?s summas maks?šanas datumu vai piepras?t starpmaks?jumu.

[..]

8. [..] dal?bvalstis var uzlikt citus pien?kumus, ko t?s uzskata par vajadz?giem, lai pareizi uzliktu un iekas?tu nodok?us un nov?rstu kr?pšanu.

[..”

It?lijas ties?bas

5 Ar 2006. gada 9. janv?ra *Decreto legislativo n. 5* (Le?islat?vais dekr?ts Nr. 5) (k?rt?jais pielikums 2006. gada 16. janv?ra *GURI* Nr. 13) tika noteikta k?rt?ba, k?d? atlaiž par?dus (*esdebitazione*), izdarot groz?jumus *legge fallimentare* (Maks?tnesp?jas likums), kas apstiprin?ts ar 1942. gada 16. marta *regio decreto n. 267* (Kara?a dekr?ts Nr.°267, 1942. gada 6. apr??a *GURI* Nr.°81), 142.–144. pant?, un taj? tika izdar?ti groz?jumi ar 2007. gada 12. septembra *decreto legislativo n. 169* (Le?islat?vais dekr?ts Nr. 169, 2007. gada 16. oktobra *GURI* Nr. 241) (turpm?k tekst? – “Maks?tnesp?jas likums”).

6 Saska?? ar Maks?tnesp?jas likuma 142. pantu “Par?du atlaišana”:

“Saist?b? ar kolekt?vo proced?ru fizikai personai par?dniecei atlaiž atlikušos deklar?tajiem kreditoriem neatmaks?tos par?dus ar nosac?jumu, ka:

1) t? sadarbojas ar atbild?gaj?m iest?d?m par proced?ru, sniedz jebk?du lietder?gu inform?ciju un dokumentus par?da noteikšanai un r?kojas ar r?p?bu pareizai darb?bu norisei;

- 2) t? nek?d? veid? tieši vai netieši nav kav?jusi proced?ru;
- 3) t? nav p?rk?pusi 48. panta noteikumus;
- 4) tai par?du atlaišanas regul?jums nav ticis piem?rots 10 gadu laik? pirms š? l?guma iesniegšanas;
- 5) t? nav sl?pusi akt?vus vai apgalvojusi neesoša par?da past?v?šanu, rad?jusi vai saasin?jusi starp?bu starp akt?viem un pas?viem, š?di liekot š??rš?us akt?vu un pas?vu kopuma un dar?jumu situ?cijas rekonstrukcijai, un nav ar? ?aunpr?t?gi aiz??musies;
- 6) pret to nav st?jies sp?k? izpild?ms spriedums par kr?pniecisku maks?tnesp?ju, noziedz?gu nodar?jumu pret valsts ekonomiku, ražošanu vai tirdzniec?bu, vai par jebkuru citu noziedz?gu nodar?jumu, kas izdar?ts saist?b? ar uz??muma darb?bu veikšanu, iz?emot, ja par šiem noziedz?gajiem nodar?jumiem ir st?jusies sp?k? amnestija. Gad?jum?, ja par k?du no šiem noziedz?gajiem nodar?jumiem notiek krimin?lprocess, tiesa aptur tiesved?bu l?dz krimin?lprocesa pabeigšanai.

Par?du atlaišanu nevar pieš?irt, ja kolekt?vaj? proced?r? deklar?to kreditoru pras?jumi nav tikuši vismaz da??ji apmierin?ti.

No par?du atlaišanas ir izsl?gti:

- a) uzturl?dzek?u un alimentu maks?jumu pien?kumi un jebkur? gad?jum? pien?kumi, kas rodas no saist?b?m, kuras neietilpst uz??m?jdarb?b?;
- b) par?di par zaud?jumu atl?dz?bu, k?di izriet no ?rpusi?gumisk?s atbild?bas (delikta), k? ar? no krimin?lajiem vai administrat?vajiem naudās sodiem, kuri nav saist?ti ar dz?stiem par?diem.

Šis regul?jums nav piem?rojams kreditoru ties?b?m attiec?b? pret solid?riem par?dniekiem, par?dnieka saist?bu garant?t?jiem un par?dniekiem regresa k?rt?b?."

7 Maks?tnesp?jas likuma 143. pant? "Par?du atlaišanas proced?ra" ir noteikts:

"Tiesa ar r?kojumu par kolekt?v?s maks?tnesp?jas proced?ras pabeigšanu vai p?c par?dnieka l?guma, kas iesniegts n?kam? gada laik?, p?c 142. pant? min?to nosac?jumu p?rbaud?šanas un ?emot v?r? ar? par?dnieka sadarb?bu, p?c maks?tnesp?jas administratora un kreditoru sapulces uzklauš?šanas, pasludina, ka no par?dnieka, kas jau ir pasludin?ts par maks?tnesp?j?gu, vairs nevar piepras?t par?dus, kuri nav tikuši atdoti piln?b? saist?b? ar kolekt?v?s maks?tnesp?jas proced?ru. [...]"

Par?dnieks, kreditori, kuru pras?jumi da??ji nav apmierin?ti, prokurat?ra un jebkura cita ieinteres?ta persona saska?? ar 26. pantu var p?rs?dz?t iepriekš min?to r?kojumu."

Pamatlietas str?ds un prejudici?lais jaut?jums

8 Ar 2008. gada 14. apr??a r?kojumu *Tribunale di Mondovi* (Mondovi tiesa, It?lija) pieš??ra par?du atlaišanu *M. Identi*, komplement?rajam dal?bniekam sabiedr?b? *PVA di Identi Marco e C. Sas*, kas atrodas maks?tnesp?jas proced?r?; pats *M. Identi* bija atz?ts par maks?tnesp?j?gu. P?c š? r?kojuma nodok?u iest?de nos?t?ja pazi?ojumu par aplikšanu ar PVN un re?ion?lo nodokli, ko piem?ro ražošanai, par 2003. finanšu gadu.

9 *Corte suprema di cassazione* (Augst?k? kas?cijas tiesa, It?lija) nodok?u iest?de l?dz atcelt *Commissione tributaria regionale del Piemonte*

(Pjemontas reģionā nodokļu tiesa, Itālija) 2012. gada 26. marta spriedumu, ar ko tika paturēts spēkā pirmās instances tiesas spriedums, ar kuru tika konstatēts šķēršļu joma par aplikšanu ar nodokļiem prettiesiskums un noraidīta nodokļu iestādes apelācijas sūdzība par šo spriedumu.

10 Iesniedzējtiesa paskaidro, ka par dienām, kas ir par maksātnešjgu atzēta fiziska persona, uzņēmjs, piemērojamās parādu atļāšanas procedēras mēris ir ēaut ēai personai “sēkt no nulles” pēc visu iepriēšējo parādu dzēšanas pret deklarētajiem kreditoriem, kuru prasējumi nav pilnēbē apmierinēti, lai ēis parēdnieks no jauna varētu kēēt par aktēvu tirgus dalēbnieku un parēdu sloga dēē nebētu ierobežots savēs iniciatēvēs vai spējē radēt vērtēbu. Maksētnespējas lietu tiesa vairēku tiesnešu sastēvē pieēem lēmumu par ēēs procedēras piemērošanu parēdniekam pēc nesaistoēa atzinuma saēemēšanas no maksētnespējas administratora un kreditoru sapulces un pēc pērbaudes tostarp par to, vai ir izpildēti Maksētnespējas likuma 142. panta pirmajē daēē paredzētie nosacējumi.

11 Iesniedzējtiesai ir ēaubas par parēdu atļāšanas procedēras saderēgumu ar Savienēbas tiesēbēm. Iesniedzējtiesas ieskatē, rodas jautējums par to, vai tēpat kē preventēvēs vienoēanēs procedērē, kas tika aplēkota 2016. gada 7. aprēēa spriedumē *Degano Transporti* (Cē546/14, EU:C:2016:206), tēdi tiesē konstatētie praktiskie apsvērumi kē atbilstēga uzēēmēja bankrots vai iespēja tikai daēēē atgēt PVN prasējumu var attaisnot pilnēgu vai daēēē atteikēanos no ēē prasējuma.

12 Iesniedzējtiesa uzskata, ka, tē kē likumdevējs Maksētnespējas likuma 142. panta treēajē daēē ir izsmēēēši uzskaitējis tos parēdus, no kuriem parēdnieku nevar atbrēvot, tas ir uzskatējis, ka personai, kam var piemērot parēdu atļāšanas procedēru, ir jēatļāē arē nodokļu parēdi. Tomēr, pēc tēs domēm, ir jēpērbauda, vai ēēs procedēras piemēroēana PVN parēdiem nav pretrunē ES tiesēbēm.

13 Tē piebilst, ka rodas arē jautējums par to, vai attiecēgais pamatlietas regulējums ir saderēgs ar Eiropas Savienēbas regulējumu konkurences jomē, jo ar ēo regulējumu tiek veicinēta tēdu personu atgriēēanēs ekonomiskajē apritē, kam ir piemērota minētē procedēra, salēdzinējumē ar citēm personēm, kuras ir atzētas par maksētnespējēgēm un kurēm likumē noteikto iemeslu dēē ēē procedēra nav piemērojama.

14 Šēdos apstēkēos *Corte suprema di cassazione* (Augstēkē kasēcijas tiesa) nolēma apturēt tiesvedēbu un uzdot Tiesai ēēdu prejudiciēlu jautējumu:

“Vai LES 4. panta 3. punkts un Sestēs direktēvas 2. un 22. pants ir jēinterpretē tēdējēdi, ka tie nepieēauj pievienotēs vērtēbas nodokēa jomē piemērot tēdu valsts tiesēbu normu, kurē ir paredzēta parēdu, kas ir radušies par PVN, dzēšana subjektiem, kuri ir pielaisti parēdu atļāšanas procedērai, kas ir reglamentēta [Maksētnespējas likuma] 142. un 143. pantēē”

Par prejudiciēlo jautējumu

15 Ar savu jautējumu iesniedzējtiesa bētēbē jautē, vai Savienēbas tiesēbas un it ēpaēi LES 4. panta 3. punkts un Sestēs direktēvas 2. un 22. pants, kē arē tiesēbu normas valsts atbalsta jomē jēinterpretē tēdējēdi, ka tēm ir pretrunē tas, ka PVN parēdi tiek atzēti par dzēstiem, piemērojot tēdu valsts procedēru kē pamatlietē, ar kuru ir paredzēta procedēra parēdu atļāšanai un atbilstēši kurai tiesa, ievērojot zinēmus nosacējumus, var atzēt par nepiedzenamiem fiziskas personas parēdus, kas nav atlēdzinēti maksētnespējas procedēras noslēgumē, kura tiek piemērota ēai personai.

16 Ir jēatgēdina, ka no Sestēs direktēvas 2. un 22. panta, kē arē no LES 4. panta 3. punkta izriet, ka katrai dalēbvalstij ir jēveic visi atbilstēēie normatēvie un administratēvie pasēkumi, lai

nodrošin?tu PVN iekas?šanu piln? apjom? t?s teritorij? (šaj? zi?? skat. spriedumu, 2016. gada 7. apr?lis, *Degano Trasporti*, C?546/14, EU:C:2016:206, 19. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

17 Saist?b? ar kop?jo PVN sist?mu dal?bvalst?m ir j?nodrošina nodok?u maks?t?jiem noteikto pien?kumu iev?rošana, un šaj? sakar? t?m ir zin?ma r?c?bas br?v?ba, tostarp attiec?b? uz to, k? ir izmantojami to r?c?b? esošie l?dzek?i (spriedums, 2016. gada 7. apr?lis, *Degano Trasporti*, C?546/14, EU:C:2016:206, 20. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

18 Š? r?c?bas br?v?ba tom?r ir ierobežota ar pien?kumu nodrošin?t Savien?bas pašas resursu efekt?vu iekas?šanu un ar pien?kumu neizrais?t b?tiskas atš?ir?bas attieksm? pret nodok?u maks?t?jiem – gan vienas dal?bvalsts robež?s, gan ar? vis?s dal?bvalst?s. PVN direkt?va ir j?interpret? atbilstoši nodok?u neitralit?tes principam, kas ir rakstur?gs kop?jai PVN sist?mai un saska?? ar kuru uz??m?jiem, kas veic vien?das darb?bas, nedr?kst piem?rot atš?ir?gus nosac?jumus attiec?b? uz PVN iekas?šanu. Vis?s dal?bvalstu darb?b?s attiec?b? uz PVN iekas?šanu ir j?iev?ro šis princips (spriedums, 2016. gada 7. apr?lis, *Degano Trasporti*, C?546/14, EU:C:2016:206, 21. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

19 Savien?bas pašu resursos, atbilstoši Padomes 2007. gada 7. j?nija L?muma 2007/436/EK, Euratom, par Eiropas Kopien? pašu resursu sist?mu (OV 2007, L 163, 17. lpp.) 2. panta 1. punktam ietilpst tostarp ie??mumi, kas g?ti, piem?rojot vienotu likmi saska?otajai PVN apr??ina b?zei, kura noteikta saska?? ar Savien?bas noteikumiem. T?d?j?di past?v tieša saikne starp ie??mumiem no PVN atbilstoši piem?rojamaj?m Savien?bas ties?b?m un atbilstošo PVN resursu nodošanu Savien?bas budžetam, jo jebk?di tr?kumi pirmo min?to iekas?šan? iesp?jami izpaužas k? otr? min?t? samazin?juma c?lonis (spriedums, 2016. gada 7. apr?lis, *Degano Trasporti*, C?546/14, EU:C:2016:206, 22. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

20 ?emot v?r? šos elementus, ir j?nosaka, vai iesp?ja, ka, past?vot zin?miem nosac?jumiem, PVN par?di tiek atz?ti par nepiedzenamiem, piem?rojot pamatliet? apl?koto atlaišanas no par?diem proced?ru, ir pretrun? dal?bvalstu pien?kumam garant?t maks?jam? PVN iekas?šanu piln? apjom? to teritorij?, k? ar? nodrošin?t efekt?vu Savien?bas pašu resursu iekas?šanu. Šaj? nol?k? ir j?p?rbauda tr?s š?s proced?ras piem?rošanas nosac?jumi.

21 Ies?kum? š?iet, ka saska?? ar par?du atlaišanas proced?ru, ko ir aprakst?jusi iesniedz?jtiesa un kas apl?kota š? sprieduma 5.–7. punkt?, par maks?tnesp?j?gu atz?tai fiziskai personai var atlaist t?s nesamaks?tos par?dus, lai t? var?tu ats?kt uz??m?jdarb?bu. Par?du atlaišanas proced?ras piem?rošana, kas var notikt vienlaikus ar maks?tnesp?jas proced?ru vai p?c tas, t?tad noz?m?, ka par?dnieka akt?vu un pas?vu kopums ir piln?b? likvid?ts un no š?s likvid?cijas izrietoš? akt?vu sadal?šana kreditoru starp? nav ??vusi piln?b? samaks?t par?dus. Turkl?t saska?? ar Maks?tnesp?jas likuma 142. panta trešo da?u par?du atlaišanu pieš?ir tikai tad, ja maks?tnesp?jas proced?r? deklar?to kreditoru pras?jumi ir apmierin?ti vismaz da??ji.

22 Turpinot, par?du atlaišanas proced?ra ir piem?rojama vien?gi fizisk?m person?m, kuras atbilst zin?miem Maks?tnesp?jas likuma 142. panta pirmaj? da?? paredz?tiem nosac?jumiem attiec?b? uz par?dnieka r?c?bu pirms kolekt?v?s maks?tnesp?jas proced?ras uzs?kšanas vai t?s laik?. No šiem nosac?jumiem tostarp izriet, ka, pirmk?rt, par?dniekam š? proced?ra nevar b?t tikusi piem?rota p?d?jo desmit gadu laik? pirms t?s piem?rošanas l?guma, ka tas nedr?kst b?t noties?ts par kr?pniecisku maks?tnesp?ju, ekonomisku noziedz?gu nodar?jumu vai noziedz?gu nodar?jumu, kas izdar?ts saist?b? ar uz??m?jdarb?bu, tas nedr?kst b?t sl?pis uz??muma akt?vus, izrais?jis t? maks?tnesp?ju vai to pasliktin?jis ar ?aunpr?t?gu aiz?emšanas un, otrk?rt, ja kolekt?v?s maks?tnesp?jas proced?ras laik? tas ir bijis r?p?gs un sadarbojies. Šie apst?k?i t?tad š?iet galvenok?rt attiecas uz par?dnieka god?gumu un lojalit?ti un t?tad tie ir t?di, kas š?s par?du atlaišanas proced?ras piem?rošanu paredz vien?gi par?dniekiem, kuri r?kojas lab? tic?b?.

23 Visbeidzot, attiecībā uz procedūras norisi Maksnespjas likuma 143. pantā ir paredzēts, pirmkārt, ka tiesai, kura izskata lietu, ir jāpārbauda, vai ir izpildīti minētā likuma 142. panta paredzētie nosacījumi, otrkārt, ka ir jāuzklausā maksnespjas administrators un kreditoru sapulce, un visbeidzot, treškārt, ka kreditori, kuru prasījumi nav pilnībā apmierināti, prokuratūra un jebkura cita skartā persona var iesniegt pārsūdzību par minētās tiesas lēmumu, ar kuru pilnībā nesamaksāti parādi saistībā ar kolektīvo maksnespjas procedūru ir atzīti par nepiedzenamiem. Tādējādi parādu atlaišanas procedūra nozīmē, ka tiesu iestāde veic novērtējumu par katru atsevišķo gadījumu. Turklāt tā ļauj attiecīgajai dalībvalstij, kurai ir PVN prasījums, pirmkārt, sniegt atzinumu par parādnieka līgumu, kurš līdz tam piemērot šo procedūru, pirms lēmuma par šo līgumu pieņemšanas un, otrkārt, attiecīgā gadījumā iesniegt pārsūdzību par lēmumu, ar kuru pilnībā nesamaksātie PVN parādi ir atzīti par nepiedzenamiem, kādā ir jāveic atkārtota pārbaude tiesā.

24 No šiem konstatējumiem izriet, ka tāpat kā preventīvās vienošanās procedūrā, kas tika aplūkota 2016. gada 7. aprīļa spriedumā *Degano Transporti* (C-546/14, EU:C:2016:206, 28. punkts), pamatlietas parādu atlaišanas procedūrai ir piemērojami stingri nosacījumi, ar kuriem sniedz garantijas tostarp attiecībā uz PVN parādu piedziņu, un, ņemot vērā šos nosacījumus, tā nav vispārīga un nediferencēta atteikšanās no PVN iekasšanas un nav pretrunā dalībvalstu pienākumam nodrošināt maksājumu PVN iekasšanu pilnā apmērā to teritorijā, kā arī nodrošināt efektīvu Savienības pašu resursu iekasšanu (skat. spriedumu, 2016. gada 7. aprīlis, spriedums *Degano Transporti* (C-546/14, EU:C:2016:206, 28. punkts).

25 Attiecībā uz tiesību normām valsts atbalsta jomā ir jāatgādina, ka valsts pasākuma kvalificēšanai par “valsts atbalstu” saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ir nepieciešams, lai būtu izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi. Pirmkārt, tam ir jābūt saistītam ar valsts iejaukšanos vai tajā ir jāizmanto valsts līdzekļi. Otrkārt, šai intervencei jābūt tādai, kas var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm. Treškārt, ar to ir jāsniedz selektīvas priekšrocības tā saimējam. Ceturtkārt, tam jābūt tādām, ar ko tiek izkropota konkurence vai tiek radīti draudi to izkropot (spriedumi, 2016. gada 21. decembris, Komisija/*Hansestadt Lübeck*, C-524/14 P, EU:C:2016:971, 40. punkts, kā arī 2016. gada 21. decembris, Komisija/*World Duty Free Group SA u.c.*, C-20/15 P un C-21/15 P, EU:C:2016:981, 53. punkts un tajā minētā judikatūra).

26 Attiecībā uz priekšrocības selektivitātes kritēriju vērtējumu, kas ir “valsts atbalsta” jēdziena pamatā LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, no Tiesas tikpat pastāvīgās judikatūras izriet, ka šā nosacījuma izvērtēšanai ir jānosaka, vai saistībā ar konkrētu tiesisko kārtību valsts pasākums var dot priekšroku “noteiktiem uzņēmumiem vai noteiktu preču ražošanai” salīdzinājumā ar citiem, kas ir faktiski un juridiski salīdzināmā situācijā, ievērojot ar minēto pasākumu izvirzīto mērķi, un kam piemēro atšķirīgu attieksmi, kuru būtībā var kvalificēt kā diskrimināciju (spriedums, 2016. gada 21. decembris, Komisija/*World Duty Free Group SA u.c.*, C-20/15 P un C-21/15 P, EU:C:2016:981, 54. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 Turklāt ir jāatgādina, ka fakts, ka tikai tie nodokļu maksātāji, kas atbilst attiecīgā pasākuma piemērošanas kritērijiem, var saņemt ar šo pasākumu sniegtās priekšrocības, pats par sevi tam nepiešķir selektīvu raksturu (šajā ziņā skat. spriedumus, 2012. gada 29. marts, *3M Italia*, C-417/10, EU:C:2012:184, 42. punkts, kā arī 2016. gada 21. decembris, Komisija/*World Duty Free Group SA u.c.*, C-20/15 P un C-21/15 P, EU:C:2016:981, 59. punkts).

28 Šajā lietā pietiek konstatēt, ka saistībā ar Maksnespjas likuma normām, ar ko regulē parādu atlaišanas procedūru, personas, kurām ir atteikta šīs procedūras piemērošana vai nu tādā, ka uz tām nav attiecināma šīs procedūras piemērošanas joma, vai arī tādā, ka nav izpildīti minētā likuma 142. panta nosacījumi, neatrodas faktiski un juridiski salīdzināmā situācijā ar personām, kurām šo procedūru piemēro, ievērojot šājas normas izvirzīto mērķi, kas, kā izriet

no š? sprieduma 10. un 12., k? ar? 21. un 22. punkta, ?auj par maks?tnesp?j?gu atz?tai personai, par?dniekam, kurš r?kojas lab? tic?b?, ats?kt uz??m?jdarb?bu, esot atbr?votam no to par?du sloga, kas p?c šai personai piem?rot?s maks?tnesp?jas proced?ras nav samaks?ti.

29 No t? izriet, ka, nepast?vot vajadz?bai izv?rt?t p?r?jos š? sprieduma 25. punkt? atg?din?tos nosac?jumus, t?da par?du atlaišana k? Maks?tnesp?jas likum? paredz?t? nevar tikt kvalific?ta par valsts atbalstu.

30 ?emot v?r? šos apsv?rumus, uz uzdoto jaut?jumu ir j?atbild, ka Savien?bas ties?bas un it ?paši LES 4. panta 3. punkts un Sest?s direkt?vas 2. un 22. pants, k? ar? ties?bu normas valsts atbalsta jom? ir j?interpret? t?d?j?di, ka t?m nav pretrun? tas, ka PVN par?di tiek atz?ti par nepiedzenamiem atbilstoši t?dam valsts tiesiskajam regul?jumam k? pamatliet?, ar kuru ir paredz?ta proced?ra par?du atlaišanai un atbilstoši kurai tiesa, iev?rojot zin?mus nosac?jumus, var atz?t par nepiedzenamiem fiziskas personas par?dus, kas nav atmaks?ti šai personai piem?rot?s maks?tnesp?jas proced?ras nosl?gum?.

Par ties?šan?s izdevumiem

31 Attiec?b? uz pamatlietas pus?m š? tiesved?ba ir stadija proces?, kuru izskata iesniedz?jtiesa, un t? lemj par ties?šan?s izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsv?rumus Tiesai, un kas nav min?to pušu izdevumi, nav atl?dzin?mi.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (sept?t? pal?ta) nospriež:

Savien?bas ties?bas un it ?paši LES 4. panta 3. punkts un Padomes 1977. gada 17. maija Sest?s direkt?vas 77/388/EEK par to, k? saska?ojami dal?bvalstu ties?bu akti par apgroz?juma nodok?iem – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma: vienota apr??inu b?ze, 2. un 22. pants, k? ar? ties?bu normas valsts atbalsta jom? ir j?interpret? t?d?j?di, ka t?m nav pretrun? tas, ka pievienot?s v?rt?bas nodok?a par?di tiek atz?ti par nepiedzenamiem atbilstoši t?dam valsts tiesiskajam regul?jumam k? pamatliet?, ar kuru ir paredz?ta proced?ra par?du atlaišanai un atbilstoši kurai tiesa, iev?rojot zin?mus nosac?jumus, var atz?t par nepiedzenamiem fiziskas personas par?dus, kas nav atmaks?ti šai personai piem?rot?s maks?tnesp?jas proced?ras nosl?gum?.

[Paraksti]

* Tiesved?bas valoda – it??u.